

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum promouens ad ordines indignos peccet? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

*vide totā
q. 62. in
3. p. & q.
64. ar. 1.
corp.*

*Isid. lib.
7. etym.
6. 12.*

fix, quorum non est dare gratiam *, sed gratia sacramenta, non constituitur gradus Ordinis ex hoc quod habeant gratiam, sed ex hoc quod participant aliquid quod gratia sacramentum.

Ad primum ergo dicendum, quod Chrysostomus accipit Sacerdotis nomen quantum ad rationem interpretationis *, secundum quod sacerdos idem est quod sacra dans: sic enim quilibet iustus, in quantum sacra merita alicui in auxilium dat, sacerdotis interpretationem habet. Non autem loquitur secundum nominis significationem; est enim hoc nomen, sacerdos, institutum ad significandum eum, qui sacra dat in sacramentorum dispensatione.

Ad secundum dicendum, quod res naturales efficiuntur in gradu super alia, secundum quod in eis agere possunt ex forma sua: & ideo ex hoc ipso quod formam nobiliorem habent, in altiori gradu constituantur. Sed ministri Ecclesie non præponuntur alijs, ut eis ex propria sanctitatis virtute aliquid tribuant, quia hoc solius Dei est: sed sicut ministri, & quodammodo instrumenta illius effluxus, qui fit à capite in membra. Et ideo non est simile quantum ad dignitatem ordinis, quamvis sit simile quantum ad congruitatem.

ARTIC. IV.

148

Vtrum promovens indignos ad ordines, peccet?

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod promovens indignos ad Ordines, non peccet. Quia Episcopus indiget coadiutoribus in minoribus officijs constitutis. Sed non posset eos invenire in sufficienti numero, si talem idoneitatem in eis requireret, qualis à sanctis describitur. Ergo si aliquos non idoneos promovet, videtur quod sit excusabilis.

¶ 2 Præerea, Ecclesia non solum indiget ministris ad dispensationem spiritualium, sed etiam ad gubernationem temporalium. Sed quandoque illi, qui non habent scientiam vel sanitatem vitæ, possunt esse vitales ad gubernationem temporalium, vel propter potentiam secularem, vel propter industriam.

na-

naturalem. Ergo videtur, quod tales sine peccato possent promoueri.

¶ Præterea, Quilibet tenetur peccatum vitare quantum potest. Si ergo Episcopus peccat, indignos promouens, debet adhibere maximam diligentiam, ad sciendum, an illi qui accedunt ad Ordines, sint digni: vt fieret diligens inquisitio de moribus & scientia eorum; quod non videtur alicubi obseruari.

SED contra, Peius est promouere malos ad sacra * *Al. mini* mysteria, quam iam promotos non corrigere. Sed *steria.* Heli mortaliter peccauit, non corrigens filios suos de malitia eorum; vnde cadens retrorsum, mortuus est, vt dicitur 1. Regum 4. Ergo non sine peccato euadit, qui indignos promouet.

¶ Præterea, Spiritualia temporalibus sunt præponenda in ecclesia. Sed mortaliter peccaret qui res ecclesie temporales scienter sub periculo poneret. Ergo multo fortius, qui poneret res spirituales sub periculo. Sed sub periculo ponit res spirituales quicumque indignos promouet (quia cuius vita despicitur, vt dicit Gregor. * restat vt eius prædicatio contemnatur) & eadem ratione omnia spiritualia ab eis exhibita. Ergo indignos promouens mortaliter peccat.

RESPONDEO dicendum, quod à Domino describitur * fidelis seruus, qui est constitutus supra familiam suam, vt det illis tritici mensuram: & ided infidelitatis reus est, qui alicui supra mensuram eius, diuina tradit. Hoc autem facit quicumque indignos promouet, & ided crimen mortale committit, quasi summo Domino infidelis; & præcipue cum hoc in detrimentum Ecclesie vergat, & honoris diuini, qui per bonos ministros promouetur. Effet enim infidelis terreno domino, qui in eius officio aliquos inuitiles poneret.

Ad primum ergo dicendum, quod Deus numquam ita deserit ecclesiam suam, quin inueniantur idonei ministri sufficientes ad necessitatem plebis, si digni promouerentur, & indigni repeilerentur: & si non pos-

*hom. 12.
in Euäg.
paulo à
princ. Id.
etiam ha
bet Bern.
in ser. 2.
de resur-
rect. à me
dio.
Lut. 12.*

possent tot ministri inueniri, quot modo sunt; melius esset habere paucos ministros bonos, quam multos malos, vt dicit beatus Clemens *.

*in epi. 2.
ad Iaco-
hum fra-
trem Do-
mini, post
med. et
habetur
in Decr.
d. 23. cap.
Tales.*

Ad secundum dicendum, quod temporalia non sunt quærenda, nisi propter spiritualia: vnde omne incommodum temporale deberet eligi, & omne bonum sperni propter spirituale bonum promouendum.

Ad tertium dicendum, quod ad minus hoc requiritur, quod nesciat ordinans aliquid contrarium iustitiae in ordinando esse; sed etiam exigitur amplius, vt secundum mensuram ordinis, vel officij iniungendi diligentior cura apponatur, vt habeatur certitudo de qualitate promouendorum, saltem ex testimonio aliorum. Et hoc est quod Apostolus dicit 1. Tim. 5. Manus cito nemini imposueris.

ARTIC. V.

149

Vtrum aliquis in peccato existens possit sine peccato ordine suscepto vti?

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod aliquis in peccato existens possit sine peccato ordine suscepto vti. Quia peccat, si non vtatur, cum ex officio teneatur. Si ergo vtendo peccat, non potest peccatum vitare; quod est inconueniens.

¶ 2 Præterea, Dispensatio est iuris relaxatio. Ergo quamuis de iure esset ei illicitum vti ordine suscepto, tamen ex dispensatione ei liceret.

¶ 3 Præterea, Quicumque communicat alicui in peccato mortali, peccat mortaliter. Si ergo peccator in vsu ordinis peccat mortaliter, tunc etiam peccat mortaliter qui ab eo aliquid diuinorum accipit, vel ab eo erigit; quod videtur absurdum.

¶ 4 Præterea, Si vtendo ordine suo peccat, ergo quilibet actus ordinis quem facit, est peccatum mortale. Et ita cum in vna executione ordinis multi actus concurrant, videtur quod multa peccata mortalia committat; quod valde durum videtur.

*paulo an
te mediū
illius ep.*

SED contra est, quod Dionysius in Epistola * ad Demophilum dicit: Talis, scilicet qui non est illu-

natus,
& non
gnitatio
se in s
mine p
neris i
nes) su
go fac
digne f
cas, &
te ordi
en m
accedit
liber ex
RES
homof
comque
digne
præcep
Quicun
crum
gne ill
Ad p
xus vt
carum
gabatur
Ad f
dispens
no san
teit disp
Ad te
clerie q
neus, a
quia ad
cris arc
ad aliq
scantia